lega külwatakse, sest et temma seme head sõdawat õlli annab; ning seddasamma ka harrakasladwa seemnest rohkeste saab. — Seawõdid, mis holetuma põlloharriale tülliks, tühjal aial hobbosele kaera eest ja innimesele leiwa jätkuks kõlbawad; peälegi neid ka arstimisseks prugitakse. Kobrolehhed, ohhakad ja mitto muud maastikaswajat, targemad innimessed ühhe teise asja jure prugitawaks tunnud; kuida ka teine rahwas ammogi jo monne rohho rammo ja kasso õppind tundma, mis teisel alles teädmatta. Õppiwad innimessed üllepea wähhehawalt ikka targemaks. Mis se põlw rahwast alles umbrohhuks soimab, selle head ja kasso ehk nende lapsed jo hakkawad tähhelepannema. Ei olle Ma peäl middagi ollemas, mis järsko peaks ilmakassota ja aina kahjoteggew umbrohhi ollema. Surmarohhudki, kui on mawitsad, mürgid, hullokoera-rohhi, nassinined ja metspippar, ühhe oskaja ja melemoistja tohtri käes, mitme haigusse, tõbbe, ja wigga wastusseks tullusad, mis innimestele ja lojustele juhtuwad; monned neist ka head wärwimisse rohhud, kui on horamarjad ja koerputk. — Arm selle jures peälegi weel, et Loja need maastikaswajad lomad, mis innimeste ja ellawa lomade toidusseks ja tarwidusseks seätud, rohkeminne lasseb siggida, agga neid kassinaminne, mis sedda suurt kasso ei sada. Nenda on rohtusid ennam kaswamas, kui puid ja põsaid; sest rohto ennam tarwis, et temmast surem hulk ellawaid lome omma toito nouab.

Agga millal innimenne rahhul? ning kes jouab tedda ärratäita! Usaldab temma peälegi weel Lojaga waidelda ja temma teud ja seädused omma lühhikesse arro, ja omma kassina tundmisse mõõdo järrele kõlwatumaks ehk wiggaseks laidata! Otsego jouaks innimenne Jummala lomisse nou keik pohjani läbbikatsuda! Otsego peaks keik kõlwato ja ilma asjata olleina, mis innimenne ei wot omma suhho pista, egga